

2017. február 11.

Csodálat Isten tettei iránt:

„Nagyot tett velem a Hatalmas...” (Lk 1,49)

Kedves Testvérek!

Február 11-én fogjuk ünnepelni az egész Egyházban, és legfőképpen Lourdes-ban a Betegek XXV. Világnapját, amelynek ez a témája: *Csodálat Isten tettei iránt: „Nagyot művelt velem a Hatalmas...” (Lk 1,49)*. Ez a világnap, amelyet elődöm Szent II. János Pál pápa vezetett be 1992-ben s először 1993. február 11-én éppen Lourdes-ban ünnepeltek, különleges alkalmat jelent, amely felhívja a figyelmünket a betegek, és tágabb értelemben a szenvedők helyzetére. Ugyanakkor arra is emlékezteti az értük munkálkodókat: a családtagokat, egészségügyi dolgozókat és önkénteseket, hogy adjanak hálát az Úrtól kapott hivatásukért, hogy beteg embertársaik mellett lehetnek. Ez az évforduló továbbá megújítja az Egyház lelki erejét, hogy mindig a lehető legjobban végezze a legszegényebbek, a betegek, a szenvedők, a kirekesztettek és elfeledettek szolgálatát (vö. II. János Pál, *Dolentium hominum motu proprio*, 1985. február 11., 1), amely küldetésének alapvető része. Azok az imaalkalmak, szentmisék, a betegek kenetének kiszolgáltatása, a betegekkel való megosztások, a bioetikai és pasztorálteológiai témákról szóló előadások, amelyek ezekben a napokban Lourdes-ban zajlanak majd, nyilvánvalóan újabb fontos hozzájárulást jelentenek majd ehhez a szolgálathoz.

Lélekben már most ott vagyok Massabielle Grottájánál, a Szeplőtelen Szűz szobra előtt, ahol *nagy dolgokat tett a Hatalmas* az emberiség megváltásáért. Szeretném kifejezni közelségemet irántatok, testvéreim, akik a szenvedés tapasztalatában éltek, valamint családjaitok iránt is. Ugyanakkor nagyra becsülöm mindenkinek a munkáját, aki szakértelemmel, felelősséggel és odaadással dolgozik szenvedésének enyhítéséért, gyógyulásotokért, mindennapos jóléteketekért a világ valamennyi egészségügyi intézményében különféle beosztásban. Arra szeretnék bátorítani valamennyiőtöket, betegek, szenvedők, orvosok, ápolók, családtagok, önkéntesek, hogy lássátok meg Máriában, *a betegek gyógyítójában* Isten gyengéd szeretetének biztosítékát, amellyel minden ember felé fordul, ugyanakkor vegyétek észre, hogy ő az Isten akaratára hagyatkozás példája is. Találjátok meg mindig az Isten Igéje és a szentségek által táplált hitben azt az erőt, hogy szeretni tudjátok Istent és embertársaitokat a betegség tapasztalatában is.

Mint Szent Bernadette, miránk is letekint Mária. A szerény Lourdes-i leány elbeszéli, hogy a Szent Szűz, akit ő „Szép Asszony”-nak nevezett úgy tekintett rá, mint emberi személyre. Ezek az egyszerű szavak a kapcsolat teljességét írják le. A szegény, írástudatlan és beteg Bernadett azt érzi, hogy Mária emberi személyként tekint rá. A Szép Asszony nagy tisztelettel, nem leereszkedően beszél hozzá. Ez arra emlékeztet minket, hogy minden beteg emberi lény, és

mindig az is marad, s így kell felé fordulni. A betegek éppúgy, mint a bármilyen súlyos fogyatékkal élő személyek elidegeníthetetlen méltósággal és élethivatással rendelkeznek, soha nem válnak pusztá tárgyakká, még akkor sem, ha alkalmanként csak passzívnak tűnhetnek, de valójában soha nincs így.

Bernadett, miután a Grottában járt, az imádságnak köszönhetően a maga esendőségéből támasszá válik mások számára. A szeretetnek hála képessé válik rá, hogy gazdagítsa felebarátait, és főként felajánlja életét az emberiség üdvösségéért. Az a tény, hogy a Szép Asszony azt kéri tőle: imádkozzon a bűnösökért, emlékezetünkbe idézi, hogy a betegek és szenvedők nem csupán a meggyógyulásuk vágyát hordozzák, hanem azt is, hogy keresztényként éljék életüket egészen addig, hogy Krisztus hiteles misszionárius tanítványaiként odaadják azt. Mária azt a hivatást adja Bernadettnek, hogy a betegeket szolgálja és arra hívja meg, hogy a Szeretet Szerzetesnője legyen. Ő ezt a hivatást olyan mértékben megvalósította, hogy példájára feltekinthet minden egészségügyi dolgozó. Kérjük tehát a Szeplőtelen Fogantatástól azt a kegyelmet, hogy mindig úgy tudjunk minden beteg felé fordulni, mint emberi személyhez, akinek természetesen szüksége van fizikai segítségre, alkalmasint a legegységesebbekre is, de magában hordozza a maga ajándékát, amit meg szeretne osztani másokkal.

Máriának, a *szomorúak vigasztalójának* tekintete ráragyog az Egyház arcára, amint nap mint nap a betegekért és szenvedőkért tevékenykedik. Az Egyház szenvedők és betegek között végzett szolgálatának értékes gyümölcsei okot adnak rá, hogy hálát adjunk Urunknak, Jézusnak, aki társunkul szegődött, az Atya akaratának engedelmeskedve egészen a kereszthalálig, hogy üdvözítse az emberiséget. Krisztusnak, Isten Szűz Máriától született Fiának szolidaritása megjeleníti számunkra Isten irgalmas mindenhatóságát, amely megmutatkozik életünkben, főként, amikor törékenyek, sebzettek, megaláztatottak, kirekesztettek, szenvedők vagyunk, és a remény erejét adja nekünk, amellyel segít újra talpra állnunk és támogat.

Az emberség és hit e gazdagsága nem mehet veszendőbe, hanem segítenie kell bennünket, hogy szembenézzünk emberi gyengeségeinkkel és ugyanakkor azokkal a kihívásokkal is, amelyekkel az egészségügy és a technológia területén kell megbirkóznunk. A Betegek Világnapja alkalmából új lendületet kell vennünk, hogy mi is hozzájáruljunk az élet, az egészség, a környezet iránti tisztelet terjedéséhez. Újult erővel kell küzdenünk az emberek épségéért és méltóságáért azáltal is, hogy a megfelelő alapállást képviseljük a bioetikai kérdésekben, a gyengébbek védelmében és a környezettudatosságban.

A Betegek XXV. Világnapja alkalmából ismételtelen szeretném kifejezni, hogy imáimmal és bátorításommal az orvosok, az ápolók, az önkéntesek és a betegek és rászorulók szolgálatát végző szerzetesek mellett állok. Imádkozom az egyházi és civil intézményekért, amelyek ezen a területen fejtik ki tevékenységüket és mindazokért a családokért, akik szeretettel gondozzák beteg hozzátartozóikat. Mindnyájuknak azt kívánom, mindig legyenek Isten jelenlétének és szeretetének örömteli jelei Isten számos barátja fényes példájának nyomában járva, akik közül hadd említsem itt meg Istenes Szent Jánost és Lellisi Szent Kamillt, a kórházak és az egészségügyi dolgozók védőszentjeit, és Szent Kalkuttai Teréz anyát, Isten gondoskodó szeretetének hírnökét.

Kedves Testvéreim, ti mind, betegek, egészségügyi dolgozók és önkéntesek, forduljunk együtt imában Szűz Máriához, hogy anyai közbenjárásával támogassa és kísérje hitünket és érje el Fiánál, Krisztusnál, hogy elnyerjük a reményt a gyógyulás és egészség útján járva, a testvériség és felelősség érzését, elkötelezettek legyünk az átfogó emberi fejlődés iránt, és átérezzük a hála örömét minden alkalommal, amikor hűségét és irgalmát megcsodálhatjuk.

Ó Mária, Édesanyánk,
aki Krisztusban mindnyájunkat gyermekedként fogadsz,
támogasd szívünk bizakodó várakozását,
segíts minket betegségeinkben és szenvedéseinkben,
vezess minket Krisztushoz, aki a Te fiad és a mi testvérünk,
és add, hogy rá tudjuk bízni magunkat az Atyára, aki nagy dolgokat visz végbe.

Mindnyájatokat biztosítalak folyamatos imáimról, és szívből adom rátok apostoli áldásomat.

Kelt, 2016. december 8-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén

FERENC